

Przyrodnicze podstawy podziału płynących wód publicznych na obwody rybackie

Marek JELONEK¹ i Piotr SOBIESZCZYK²

¹Zakład Biologii Wód im. Karola Starmacha PAN
ul. Sławkowska 17, 31-016 Kraków

²Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Krakowie

Z dniem 1 stycznia 2002 roku weszła w życie ustawa Prawo wodne (Dz. U. nr 115 z 2001 r. poz. 1229) przybliżając koniec trwającej od bez mała dwudziestu lat reformy polskiego rybactwa. W trakcie wspomnianego procesu reformatorskiego, tj. od 1985 roku, kiedy to opublikowano powojenną ustawę o Rybactwie śródlądowym (Dz. U. Nr 66 z 1999 r. poz. 750), aż do dziś pojawiały się różne wersje „legitymacji” do prowadzenia tej gospodarki: od zwykłego pozwolenia wodnoprawnego, poprzez pozwolenie wodnoprawne wraz z programem gospodarki rybackiej, pozwolenie wodnoprawne wraz z operatem rybackim, wreszcie sam operat rybacki z umową dzierżawy wód. Dodatkowo na skutek wprowadzenia nowego podziału administracyjnego Polski (i nie tylko) zmieniały się granice obwodów rybackich, a użytkownik rybacki musiał, obok działalności podstawowej, wydatkować środki na opracowanie operatów i ich zatwierdzanie w jednej z trzech uprawnionych jednostek naukowych. Tak się złożyło, że jednostki te zlokalizowane na północy Polski, nie w każdym przypadku były w stanie zweryfikować informacje zawarte w operatach rybackich ze stanem rzeczywistym. W ferworze walki nikt też nie pomyślał o sporządzeniu ramowych zlewniowych programów rybackiego użytkowania wód więc kierunki zagospodarowania poszczególnych obwodów rybackich nawet na tej samej rzece różniły się dość znacznie i tak wyglądałoby jakby wszyscy zapomnieli, że rzeka to podobno continuum. Jako że od czegoś tę reformę trzeba skończyć, więc najlepiej zacząć ją kończyć od obwodów rybackich.

Ogólne zasady ustanawiania obwodów rybackich zostały zawarte w Rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 12 listopada 2001 r. (Dz. U. nr 138 z 2001 r., poz. 1559). Dodatkowe zasady określa dobra praktyka hydrobiologiczna i rybacka wskazująca, że obwód rybacki powinien zawierać wszystkie siedliska, niezbędne dla realizacji cyklu życiowego ichtiofauny, zapewniać warunki swobodnej migracji ichtiofauny w granicach obwodu (ryby stanowiskowe) a także poza nimi (ryby wędrownie) oraz umożliwiać prowadzenie racjonalnej gospodarki rybackiej i czynnej ochrony organizmów prawnie chronionych i zagrożonych wyginieciem. W oparciu o przytoczone powyżej zasady próbowano ustalić szczegółowe kryteria podziału wód publicznych na obwody rybackie.

Adres do korespondencji: Zakład Biologii Wód im. Karola Starmacha PAN, Stacja Biologiczno Rybacka w Brzączowicach, Brzączowice 287, 32-410 Dobczyce.

© 2003 Zakład Biologii Wód im. Karola Starmacha. Printed in Poland.